

stændiggøre Fæstningen. Jeg mener, at jeg netop, naar jeg taler om, hvad der foreleden Dag blev omtalt som en fuldstændig Fæstning, holder mig til Sagen; jeg gør det, netop fordi det her drejer sig om at fuldstændiggøre Fæstningen ved Besætning. Jeg skal altsaa gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at man ikke vil kunne kalde Fæstningen og dens Besætning for fuldstændig, naar der, som jeg nylig gjorde opmærksom paa, mangler enhver som helst Besætning. Jeg tror ikke, man vil kunne paavise nogen Fæstning i Europa, der er besat paa en saadan Maade som den, jeg her har omtalt.

Det er imidlertid ikke blot over for det ærede Medlem fra Storeheddinge, at den ærede Krigsminister optræder som saghyndig, men ogsaa over for den ærede Marineminister, idet Krigsministeren fremførte, at Marinen havde tilstrækkelig Udvikling og gav nogle Tal om Marinens Tilstand for Øjeblikket. Jeg fremfører det igen her, fordi jeg mener, at man overhovedet ikke kan tale om en Hærorganisation for sig og en Marineorganisation for sig; men naar man vil tale om en Hærorganisation, saa maa man paa samme Tid se paa Landets hele Krigsmagt, paa den Maade høre Hærens Organisation og Flaadens Organisation sammen. Jeg tror, at de Tal, som den ærede Krigsminister fremførte om Flaadens Tilstand, ikke vare rigtige. For ikke at blive beskyldt for ikke at være saghyndig, har jeg henvendt mig til saghyndige ansatte Officerer af Flaaden, og de have meddelt mig — hvad jeg for Næsten har set andet Steds — at de Tal, som bleve opgivne, vare ikke rigtige. Naar det saaledes blev anført, at Danmark var det Land, som anvendte forholdsvis mest paa Flaaden — ja, den ærede Krigsminister mente, at England muligvis kunde være ligestillet i saa Henseende, men det tvivlede han dog om — saa forholder det sig ikke rigtigt. Vi maa for det første huske paa, at i Danmark holde vi os nogenlunde til det ordinære Marinebudget, hvorimod Krigsministerens Budget bliver overtrædet hvert Aar med store Mængder af ekstraordinære Udgifter; men naar ekstraordinære Udgifter komme igen hvert Aar, blive de omtrent ordinære. Jeg skal imidlertid ikke holde mig dertil, men kun sammenligne de ordinære Udgifter. Jeg vil saa med Hensyn til Flaaden gøre opmærksom paa, at her i Landet henhører Fyrsvæsenet, Navigationsvæsenet og Lods-væsenet under Marinebudgettet, medens det i England hører ind under board of trade; men til Trods for alt det viser det sig, at naar vi kun tage det ordinære Budget,

bliver den samlede Udgift i Danmark, der anvendes paa Flaaden, 37 pCt. af de militære Udgifter, medens der i Holland anvendes 40 pCt. og i England 45 pCt. til Flaaden. Den anden Opgivelse er altsaa ikke rigtig. Og med Hensyn til Skibene, hvor den ærede Krigsminister ligeledes mente, at Flaaden var favoriseret her til Lands, viser det sig ogsaa, at denne Paastand ikke slaar til, idet, naar man sammenligner den engelske Flaade med vor, den engelske Flaade i Forhold er langt betydeligere end den danske. Jeg skal f. Eks. anføre med Hensyn til Tons og med Hensyn til Hestkraft for Dampskibenes Bedkommende, der stiller det sig saaledes, at den engelske Flaade har lidt over 30 Gange saa meget af begge disse Ting som den danske, medens det slet ikke svarer til Indbyggerantallet, som i England er omtrent 38 Millioner og her noget over 2 Millioner. Jeg mener altsaa, at de Opgivelser, som her bleve gjorte, ikke vare rigtige, og jeg fremfører dette, fordi den ærede Marineminister ikke har fundet Anledning til at imødegaa dem, og fordi han derved efter min Opfattelse har givet Nationen en urigtig Mening om, hvad Nationen vil kunne vente sig af Flaaden i Tilfælde af en Krig. Jeg tror nemlig, at naar man ikke imødegaa den Slags Paastande, saa stiller man Flaaden i et uheldigt Vys, fordi Nationen saa er berettiget til at vente af Flaaden, hvad den ikke er i Stand til at udføre.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag om Hærens Ordning skal jeg gøre opmærksom paa, at der gaar efter min Mening igennem dette Forslag en Tanke, som er fuldstændig demoraliserende for et Folk og fuldstændig demoraliserende for en Krigsmagt, en Tanke, som har overordentlig stor Vægt og Indflydelse her til Lands, og som nærmest kan udtrykkes ved Ordet „Forsvar“. Vi tale udelukkende om „Forsvar“; vi have „Forsvarsmøder“ — naar der tales om Krigsmagten, saa hedder det altid „vort Forsvarsvæsen“, og det ærede Medlem fra Storeheddinge talte endogsaa om „en Forsvarshær“. Jeg maa gøre opmærksom paa, at dette er ganske forkert; man kan have en Militærmagt, man kan have en Krigsmagt, men man kan ikke tale om en Forsvarsmagt. Overhovedet at ville bygge en Hær paa et Forsvar, det er demoraliserende. En Nation, som overhovedet vil kæmpe, kan lige saa lidt gaa i Kampen alene med et Skjold uden Sværd som et Individ — naar man har Valget, saa maa man hellere gaa i Kampen med et Sværd, men uden Skjold, end omvendt. Derfor vil jeg sige,